

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 19:00

יציאת השבת: 20:00

רבינו תם: 20:34

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ - מִן ת"א

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

אזהרה: סכנת מוות!

פרשת השבוע: פרשת ראה. ראש חודש אלול!

בספרי התלמוד, המוסר והקבלה הקדושים, מזהירים רבותינו על דבר נורא ואיום שכאשר עושה אותו האדם, הוא גורם נזק בלתי הפיך לגופו, ויותר מכך, נזק עצום לנשמתו.

אנשים רבים נופלים בסכנה גדולה זו מידי יום ואינם מודעים להרס הרב שבה. ומה היא צרה זו? שמה 'הכעס'.

כותב ספר חסידים הקדוש: "הכעסנים מתים קודם זמנם. שנאמר (איוב א' ה'): כי לאוויל יהרוג כעס".

הרמח"ל הקדוש קרא לאנשים שאינם שולטים בעצמם וכועסים, בשם: 'אינם רחוקים מהמשוגעים'.

על פי המקובלים, כאשר האדם כועס הוא פוגם וטורף את נשמתו הקדושה וגורם לה להסתלק.

מגופו, ולהשרות במקומה נפש טמאה של היצר הרע הלוקחת לאדם זה את מצוותיו.

מסופר על המקובל הרב יצחק כדורי זצ"ל, שפעם אחת, כתב לאיזה אדם קמיע מיוחד במשך כמה ימים, וטרח על

כך טירחה מרובה, מכיוון שהיה אפשר לכתוב בכל יום רק כמה שורות בלבד בקמיע זה, בעלות השחר.

לאחר תקופה ארוכה, סיים סוף סוף הרב את כתיבת הקמיע,

והודיע לאותו אדם שיבוא לקחת את הקמיע.

בינתיים הגישה אשתו הרבנית ז"ל צלחת מרק לכבוד הרב,

ובטעות נשפך מהמרק על הקמיע והקמיע נמחק.

באותו רגע, הרב לא כעס כלל, אלא צחק צחוק גדול.

הרב זצ"ל היה נוהג לצחוק תמיד בשעת כעס, כיוון שעל ידי כך

הוא אינו נותן לכעס מקום להיכנס אל ליבו.

כי על האדם לזכור, שאין אדם נוקף אצבע מלמטה, אם לא

הכריזו על כך משמיים - זה רצון הבורא ומדוע לכעוס?

במקום לכעוס - יש הזדמנות פז לעבוד על תיקון המידות.

אם כך קרה - זהו רצון הבורא יתברך!.

הזוהר הקדוש כותב דבר נורא על אדם הכועס ואומר: "ידוע

שכל אדם שגברה עליו מידת הכעס, הוא צפוי לכל מיני חולאים

וחייו אינם חיים. וזה עצמו עוון גדול שצריך האדם לשמור בריאותו שלא יקראנו אסון" (פירוש המתוק מדבש).

מחקר שפורסם בגיליון CIRCULATION של חודש מאי 2011, מדווח על כך שאנשים בעלי לחץ דם תקין

שמתרגזים לעיתים קרובות - נמצאים בסיכון גדול פי שלוש ללקות בהתקף לב, בהשוואה לעמיתיהם הרגועים.

עוד הוסיף המחקר והביא: שבשעה שהאדם כועס ומרתיח את מערכות גופו, הוא גורם להפרשה עודפת של

הורמונים, היכולים לפגום בקצב הלב, וכן לגרום להידבקות של טסיות דם, שעלולה להוביל לסתימת כלי דם.

מסתבר שהשפעות הכעס על מערכת הלב וכלי הדם מתחילות כבר בגיל צעיר. ולכן, השתדלו לא להתרגז

בגלל כל דבר פעוט. זה יתרום לבריאות הלב שלכם, וגם לאיכות החיים ולשקט הנפשי, מסיים המחקר.

לכן, אמרו רבותינו: "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה" - מכיוון שהוא אינו משכיל להבין שיש בורא לעולם,

שקבע שיהיה כך, והוא חושב שהכל נמצא בידיים שלו. אך אילו היה משכיל שאין דבר קורה בארץ, אם לא נגזר

על כך בשמיים, הוא היה מבין שהוא פשוט עומד בניסיון משמיים.

וכבר כתב בספר המידות: "לפני שמורידים לאדם שפע של פרנסה - מנסים אותו בניסיון הכעס!".

מסופר על הרב צדקה חוצין זצ"ל, שהזמינו אותו למול בשבת תינוק שהתגורר באיזור 'תלפיות' שבירושלים.

לקח הרב מערב שבת את כל חפצי המילה לאותו מקום, ובשבת, הלך ברגל כשעתיים שלמות עד שהגיע למקום.

כשהגיע למקום הודיעו לו שכבר נערכה הברית ע"י מוהל שהתגורר באיזור, וכל טרחתך וזמנך היה לחינם.

אמר הרב צדקה חוצין זצ"ל לרב בן ציון אבא שאול זצ"ל: "תאמין לי שלא כעסתי על זה כלל!".

למרות זקנותו, טרחתו וזמנו היקר, ידע הוא שכל חייו עליו לעבוד על המידות ולקבל הכל בשמחה. (זכרון הדסה)

על כן, אמר הרמב"ן: "תתנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת - ובזה תינצל מן הכעס" - ע"י דיבור בנחת,

עוצרים את הכעס בצורה משמעותית, ובנוסף, אף ע"י צחוק גדול באותה שעה, כמעשה המקובל הרב כדורי זצ"ל.

לרפואה פרנסה
ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית. מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה.. משה בן מרים. יעקב בן מלכה. הילה. לאה. מרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זיבו זולחיה, דליה בת כרוריה. שולמית בת חתון וברוך בן ג'ורג'יה, אבישי דוד בן ברכה. ברכה בת דורה דבורה.
 לכל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח!
לזונג הגון - ליגור בת ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.
זרע בר קיימא - הגיט בת מרגלית, שרון בן מלכה, סיגלית בת מזל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.
לעלוי-נשמת- הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרית בת מזל. מזל בת דוד ובת שבע. יוסף בן גוריה פואד לוי. אורי חי בן רינה יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליזה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם. אופירה בת רומיה. רחמים בן צ'לה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני. לואיזה עליזה בת שמחה. זוהרה טימסטיה בת מרים. שמעון בן זוהרה.

לעקור את הכעס!

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו..
0506425002

מה הדין באב שמחל על כבודו?
האם מותר לשבת בכסאו הפרטי?

1) מה הדין באב שמחל על כבודו?

* אמר רב חסדא, האב שמחל על כבודו – כבודו מחול, דהיינו שאם רוצה האב לוותר לבניו על כבודו, רשאי לעשות כן. אבל על בזיונו אינו יכול למחול, כגון שנותן רשות לבניו לקללו, שהמקלל את הוריו חייב סקילה, ולא שייך בזה נתינת רשות. כמו כן אסור לאב לאפשר לבניו לקרוא לו בשמו הפרטי, משום שקריאה לאביו בשמו, אף היא בכלל "בזיון" שלא שייך שאדם ימחל עליו.

* ומה הדין לשבת בכסא מיוחד של ההורים כשהם מתירים?

תשובה: ההורים אינם רשאים למחול על כבודם, כאשר מדובר בכסא מיוחד לאב או לאם, משום ששיבה בכסא ההורים נחשבת לדרך בזיון בזמן הזה.

ואם מדובר בכסא שאינו מיוחד כל כך, ואינו בראש השלחן, או שמיסבים ליד השלחן רק בשבת שאין בזה חשש בזיון, יש להקל.

2) האם מותר לבן לקבל שירות מהוריו?

* רשאי הבן לקבל מהוריו מה שהם מגישים

פתרון הזיעה! שרה חמו – היברות

כל ניסיון לסגל תזונה הנכונה, בלא להפחית את כמות הנוזלים, מביא לתוצאות דלות מאוד, יחסית, לאלו המקפידים לשתות רק לפי הצמא. ל"בית הטבעי" שפתחתי לפני מספר שנים, הגיעה אישה נאה כבת 40. היא עלתה רק מספר מדרגות מן הכביש וכבר החלה כולה לנטוף זיעה. היא הסבירה מיד שהיא סובלת מלב מורחב ומחולשה. חקרתי אותה על תזונתה, וגילתי להפתעתי,

★ פתרון הזיעה! ★

שתזונתה מושלמת. נותר לי רק לשאול: "וכמה את שותה?", "עשרים כוסות ביום", ענתה לי בגאווה... ושכנעתי אותה להפחית את כמות השתיה רק לפי תחושת הצמא. בשלב הראשון ירדה שתי כוסות ביום, ורק אחר שראתה שאפשר לשרוד, הפחיתה עוד. תוך ימים ספורים הפסיקה לנטוף זיעה לאחרי כל מאמץ קל, והייתה מסוגלת, להפתעתה, ללכת מרחקים ולעלות מדרגות בקלות. לעתים הזיעה נובעת לא מחום או פעילות, אלא מעודפי נוזלים בגוף. בכל מקרה של התחממות, טוב לעשות מקלחת קרה לפני שמנסים לקרר את הגוף רק ע"י שתייה.

כיצד יהיה מותר להזכיר שם הוריו?
- מתוך 'הלכה יומית' -

לפניו, אחר בקשת המחילה מכבודם על שטרחו בשבילו, אולם אם אביו תלמיד חכם, יסרב לקחת מידו, עד שיפציר בו לקבל, כדי להראות שהדבר קשה בעיניו על שטרחו בשבילו, ורק אחר הפצרת אביו יקבל מידו עם בקשת מחילה ודברי פיוס.

חשוב לדעת!

אף על פי שבענייני כבוד, אב שמחל על כבודו – כבודו מחול, אך מכל מקום כתב בספר חסידים, שכבודו מחול רק בדיני אדם, אבל בדיני שמים חייב הבן לכבדו, וגם הרדב"ז כתב שאף כשהאב מחול, מכל מקום אם הבן מכבדו מקיים בזה מצוה.

3) הזכרת שם הוריו

* אם שם אביו ושם חבירו שווים – אסור לקרוא לחבירו בשם אביו, כשזה בפני אביו, אבל שלא בפני אביו מותר, אלא אם כן השם הוא פלאי כגון מתושלח, שאז אף שלא בפני אביו, אסור. ולא ישיב אדם לשאלה מה שם אביו או אמו, אלא בתוספת תואר כבוד, כגון אבא שלי 'פלונני'.

דאגה לחומר תועיל לרוח!

כיצד יהיה מותר להזכיר שם הוריו?
- מתוך 'הלכה יומית' -

אך מדוע אינך מקפיד לשאול על מצבו הגופני והנפשי, אולי מציק לו משהו?..."

מעשה בראש ישיבה שביקש מאברך ללמוד עם בחור שהיה זקוק לעזרה ולתמיכה. באחד הבקרים, התלמיד הגיע ללמוד עם האברך בשעה מאוחרת קודם שהספיק להתפלל. האברך, מתוך דאגה לחינוכו הסב את תשומת לב ראש הישיבה לכך שאינו קם בזמן להתפלל. ראש הישיבה השיב מיד: 'אם הוא עדיין לא התפלל ממילא הוא גם לא אכל, אם כן צריך לדאוג לו גם לארוחת בוקר!'.

מאידך גיסא – מעשה בבחור בישיבה קטנה שנקלע לתקופה שלא היה לו חשק ללמוד. הוא פנה ל'משגיח' הגאון רבי שלמה וולבה זצ"ל לקבל עצה. הרב שמע על כך שאין לו חשק ללמוד והציע לו הצעה מיוחדת.

מה היתה הצעה?

תחילה הרעיף עליו חום ואהבה – ליטף אותו באהבה אבהית בידיו ובלחייו, ואחר-כך אמר לו: "לכל אדם יש ירידות ועליות, יש תקופות יפות ויש תקופות קשות.

הרב דוד אהרוני
חנוך לנער

גדולי ישראל דאגו והתבוננו גם על צרכיו הגופניים של התלמיד. מלבד הרגישות המחויבת לצרכי הזולת, הדאגה לצרכיו החומריים מגלה לו את אהבתם אליו, וגורמת לו לרצות לקבל מהם. הרבה אינם מודעים לכך שההתעניינות בצרכיו החומריים של התלמיד / הבן נוסכת בו קורת-רוח פנימית, וגורמת לו לרצות ללמוד ולהתעלות.

אך כאשר מתמקדים ברוחניות שלו בלבד ומתעלמים מצרכיו החומריים הבסיסיים, אין לו חשק ורצון ללמוד.

יש ימים של אהבה (טובים), ויש ימים של שנאה (לא טובים). אין ממה לדאוג, זה יחלוף עם הזמן". דברי הרב, שיצאו מלב טהור ומתוך דאגה אמיתית לגוף הבחור – להרגיעו מבלבול הדעת, הפיחו בנשמתו רוח חדשה ונסכו בו כחות חדשים. הוא שב ללימודים במלוא המרץ והחשק. את האהבה והנועם שבדברי ה'משגיח' הוא לא שוכח כבר זמן רב, ולא ישכח זאת לעולם. – דאגה לחומריותו של הילד ומתוך חום ואהבה – משנים הכל לטובה!

אף שוודאי הרוחניות היא העיקר, כדי להשיג מטרה זו, תחילה יש לדאוג לצרכיו החומריים החיוניים. הדאגה לחומר מועילה לרוח! מעשה ברבי אריה לוי זצ"ל, שראה תלמיד עומד מחוץ לכתה. הוא ניגש אליו ושאל אותו לפרש הדבר. התלמיד השיב: המלמד הוציא אותי בגלל שלא הבאתי עיפרון. למחרת מצא אותו שוב בחוץ, והפעם כיוון שלא הביא מחברת. מיד ניגש ר' אריה למלמד ושאל: "האם שאלת את התלמיד אם אכל ארוחת בוקר?... אתה אומנם מקפיד על עפרון ומחברת,

ממצוות לא מפסידים!

דיני זהב בשביל תפילת מנחה, עשית רעש גדול בשמיים, והראת שכל תפילת המנחה שהתפללת מעודך ועד היום – שוות בעיניך יותר מ-30,000 דינרי זהב, ובשמיים תקבל על כל תפילת מנחה שכר גדול יותר מסכום זה, כיוון שהיה לך ניסיון משמיים, והראת שהתפילה יותר חשובה לך?!

שמח מאוד רבנו פוליטי וחזר לחנותו. בדרכו לבית החורשת, ראה את בעל בית החורשת השני, שמח ומאושר כולו על העסקה שסגר עם הקציץ הטורקי, שבזכות כך נעשה מיליונר גדול. רבנו פוליטי לא הצטער ולא התעצב אל ליבו כלל, אלא הלך לברכו ולשמוח בשמחתו על העושר הרב שזכה לו. לאחר כמה ימים, שומע מר פוליטי צעקות בחנותו. והנה רואה הוא את הקציץ הטורקי שואג וצועק: "יהודי, דע לך שסיכנת את תפקידי ואת חיי!" מר פוליטי הנבהל שאל לפשר הדבר, ואז הסביר לו הקציץ: "דע לך, שכאשר הבאתי לממשלה את המדים שעשה חברך בבית החורשת השניה שבעיר, הסחורה היתה גרועה מאוד, והממשלה ששמעה על כך מחייליה, הבינה שלא קניתי מהחנות של פוליטי היהודי ורצתה להעניש אותי בעונש כבד".

"זכעת", המשיך הקציץ הכועס, "הממשלה ציוותה אותי לכפר על מעשי, ע"י שאבוא אליך שוב ואקנה ממך מדים חדשים לצבא הטורקי שנמצא בארץ, ולא רק להם, אלא גם למיליוני חיילי הצבא הטורקי שנמצאים בכל ארצות ערב, בסכום של פי 7 מהסכום הקודם". רבנו פוליטי נשא ידיו לשמיים ונתן תודה לבורא עולם, מלך אל חי וקיים, שהראה לו שלא הפסיד מאומה מכך שלא וויתר על תפילת מנחה והשיעור, אלא להיפך, בזכות זה, כעת זוכה הוא בסכום אדיר של מילוני דינרי זהב, אשר יספק אותו ואת הישיבה לכל חייו ולדורות הבאים. אמרו רבותינו: "שומר מצווה לא ידע דבר רע" – אדם שעושה מצווה, מובטח לו שלא ידע מכך דבר רע.

"כל העושה מצווה כמאמרה אין משרין אותו בשורות רעות" (שבת סג) – לעולם לא מפסידים ממצוות! וגם אם נראה לנו שהפסדנו, לבסוף, נראה שרק הרווחנו!

בארץ ישראל, ולכן היא מציעה לך לחתום על עסקת ענק, בה תייצר לעשרות אלפי החיילים בארץ מדים חדשים, ובתמורה לכך, תקבל סכום עתק של 30,000 זהובים!". (מחיר שהיה שווה אז לרכישת כל העיר ת"א). רבנו פוליטי שמח כל כך על ההזדמנות של פעם בחיים ששלח לו הקב"ה, אך כאשר הביט בשעון ראה שבעוד דקות ספורות תתחיל תפילת המנחה.

"אדוני הקציץ", פנה רבנו פוליטי לקציץ הטורקי, "אשמח מאוד לשרת אותך ולייצר לצבא שלך מדים חדשים, אך רואה אני שהגיעה שעת התפילה וצריך אני ללכת להתפלל. בוא בעוד שעתיים, לאחר שאסיים את התפילה והשיעור ואז נסגור את העסקה". הקציץ הטורקי סירב ואמר: "הצבא זקוק לכך

בדחפיות, לכן, בוא נסגור כעת במשך דקות ספורות את העסקה או שאלך לבית חרושת אחרת", סיים הקציץ. רבנו פוליטי שראה שהשעה שלוש בדיוק, עמד איתן כנגד הניסיון של השכר העצום, ואמר: "אם כן, לך לבית חרושת אחר – אני לא אפסיד אפילו קטע קטן מהתפילה והשיעור, ויודע אני שלא אפסיד מכך כלל!". הקציץ ההמום לא האמין לסירובו של מר פוליטי להכנסה אסטרונומית שכזו והלך אל בית חרושת שהיתה בקצה השני. הלך מר פוליטי לתפילה ובסיומה, שיתף את הרב צדקה זצ"ל בניסיון הקשה שעבר. הרב צדקה התרשם מאוד מהניסיון העצום, ורץ לספר זאת לראש הישיבה, ר' עזרא עטייה זצ"ל.

כששמע זאת ראש הישיבה, ביקש לקרוא מיד לגבאי היקר, ואמר לו בחמימות: "דע לך, על ידי כך שוויתרת על סכום עתק של 30,000

לעיתים מרגיש האדם, אם אקיים את ההלכה הזו – יגרם לי מכך הפסד גדול. "אם אקצר את התפילה – אחסוך לעצמי זמן יקר..." "אם אשקר לבוס בעבודה – אנצל מפטורים והפסד כספי גדול". על כך קבעו רבותינו: "ממצות – לא מפסידים!" – עשית מצווה לכבוד ה', אין לך מה לדאוג, לא תפסיד מכך!.

הקב"ה בעצמו ידאג לך! כי לעולם לא הפסיד אדם מקיום מצווה, וגם אם הדבר נראה לנו כעת שהפסדנו ונפלנו – זה רק זמני, בסופו של דבר נראה כמה הרווחנו וניצלנו. סיפר הרה"ג, ר' אברהם יוסף שליט"א: "לפני כ-70 שנה כשהשלטון הטורקי שלט בארץ, התגורר בירושלים יהודי עשיר וירא שמיים גדול, ששמו היה רבנו פוליטי ז"ל.

ברשותו של רבנו פוליטי היתה בית חרושת גדולה לבדים שממנה התפרנס. מלבד זאת, היה רבנו פוליטי הגבאי של ישיבת 'פורת יוסף' הקדושה, בראשותו של ראש הישיבה הרב עזרה עטייה זצ"ל, אותה היה דואג לסדר ולנקות, ואף ניהל בה את כל ענייני הכספים. בכל יום, לאחר תפילת שחרית בישיבת פורת יוסף ולימוד קצר אחר התפילה, היה יוצא רבנו פוליטי אל בית החרושת שלו ומייצר עשרות בגדים לתושבי ירושלים וסביבותיה.

כאשר הראה השעון את השעה 15:00 בצהריים, היה סוגר רבנו פוליטי את בית החרושת מידי יום, ועושה את דרכו לעבר הישיבה, כדי להתחיל לומר 'פתח אליהו' שלפני תפילת מנחה. לאחר תפילת המנחה היה נשאר לשיעור תורה, ולקראת השעה 17:00 היה חוזר לבית החרושת להמשך עבודתו, עד זמן תפילת ערבית. כך נהג בכל יום ויום בקביעות. באחר הימים, נכנס לבית החרושת של רבנו פוליטי, אחד מקציני הצבא הטורקי ששלט בארץ, ובפיו הצעה מיוחדת במינה, שקשה מאוד לסרב לה. "אדון", פנה הקציץ אל מר פוליטי, "ממשלת טורקיה שלחה אותי לרכוש מדים חדשים לצבא הטורקי שנמצא

דורשת הגמרא: "כל העושה מצווה כמאמרה – אין משרין אותו בשורות רעות, שנאמר: 'שומר מצווה – לא ידע דבר רע' – לעולם לא מפסידים ממצוות. בורא העולם שרואה שלא קיצרת את התפילה, ולא שיקרת – יגרום לך שלא תפסיד, אלא מובטח לך שעוד תראה מכך רווחים גדולים והצלחות, גם אם כעת נראה לך שהפסדת!

לא הודרש אלה

תקיעת השופר מהדהדת בבתי הכנסיות, ובקהילות הספרדיות משכימים קום לאמירת ה"סליחות" כבר בתחילת השבוע הקרוב...
 "חודש אלול", אמר רבי שניאור זלמן מלאדי זצ"ל, "דומה למלך שיוצא אל השדה כדי לפגוש את נתיניו, שם הוא מקבל את פניהם ומחייך אליהם.
 בחודש אלול, המלך - בורא העולם בכבודו ובעצמו - יוצא אל השדה ומתקרב לברואיו כשהוא מאזין לבקשותיהם".

ימי אלול, הם ימי ההכנה שלנו למשפט הגדול שמחכה לכל אחד בדיוק בעוד חודש - בראש השנה.
 בתאריך א' בתשרי, בעוד כ-30 יום בדיוק נעמוד למשפט, בבית דינו של בורא העולם, ובמשפט זה עתיד יהיה להיקבע עתידינו הכלכלי, הבריאותי, המשפחתי ואף הקיומי.
 תארו לכם שהשופט מגיע לביתו של הנאשם ומודיע לו: 'בעוד חודש ימים תיערך קביעה על כל גורל חיידך, בריאותך, הצלחתך, שמחתך - וזאת ע"פ מעשיך בשנה האחרונה.

רוצה אני לזכות אותך במשפט - לכן, אם תשפר את מעשיך ותראה חרטה ושינוי של מעשיך - תהיה זכאי גדול במשפט".
 כותב רבנו בחיי זצ"ל: "חסד גדול עשה עמנו ה' יתברך שהודיענו בתורתו הקדושה את הזמן של המשפט, לבעבור נהיה זריזים בו ולמען הכין עצמנו ליום הזה".

מסופר על הרמב"ם, שמלבד גדלותו העצומה בתורה, הוא אף שימש כרופא האישי של מלך מצרים.
 בדרך לארמונו של מלך מצרים, היו מתקבצים מידי יום חולים רבים שביקשו תרופה ומרפא מהרופא הגדול.
 יום אחד, ניגש אל הרמב"ם אדם בריא

ללא חולי. שאלו הרמב"ם: 'מה בעייתך?..' השיבו האיש: "מלמד תינוקות אני, ועד היום התנהלו חיי כשורה, עד אשר הגיע מלמד תינוקות אחר בא וגזל את פרנסתי.
 מאז, הדרדרה פרנסתי ונעשיתי עני ממש. אין לי מה לאכול! אין לי היכן לישון! ובני משפחתי בוכים ומתחננים אליי.
 מורנו הרמב"ם, מה היא רפואתי?".
 הביט בו הרמב"ם ואמר: "הקשב לי, קח דלעת ושמור אותה במקום בטוח - וב"ה תתעשרו".
 המלמד התמה, הסכים וניגש למשימה.

ימי הקיץ עברו והמלמד המאוכזב נותר עני. והנה, הגיעו ימי החורף ומלך מצרים חלה. הרמב"ם הגיע בדחיפות לבדוק את המלך המצרי, ונחרד הוא עד מאוד: "החורף הקשה שבפתח עלול להביא סכנת מוות על המלך, וכדי להציל את המלך מחוליו, עליו לאכול דלעת רטובה שתזין את גופו ותחסן אותו".
 עבדי המלך המבוהלים לא ידעו מניין ניתן להשיג דלעת בימי החורף.
 חיפשו בארמון אך לא מצאו מאומה.
 המלך המפוחד הודיע בכל המדינה, כי מי שיביא לו דלעת, ייחשב כמי שהציל את המלך ויקבל כל אשר יבקש.
 תושבי המדינה שמעו את הבשורה הנוראה, אך באף בית לא נמצאה דלעת.

כששמע זאת מלמד התינוקות, שמח הוא עד מאוד. הוציא את הדלעת השמורה מארוננו ומיהר להביאה אל ארמון המלך. משרתי המלך הכינו מרק מהדלעת שהביא וחיי מלך מצרים ניצלו.
 ערך המלך סעודה גדולה ובראשה הזמין את היהודי, ואמר לו: "כל אשר תבקש כעת - אתן לך, על כך שהצלת את חיי".
 היהודי העני והמסכן, קם באושר רב ואמר: "מבקש אני מהמלך בקשה קטנה, והיא - לפטר את כל מלמדי התינוקות שבעיר, חוץ ממני".

מלך מצרים עיוות את פניו לפשר הבקשה המוזרה ואמר: "זאת לא אוכל לעשות, שהרי בשבילי הוא יום שמחה, ולכן לא אגרום צער לאיש אחר ביום זה", סיים המלך ושלח את היהודי מארמונו.
 ניגש הרמב"ם לא אותו יהודי מחוץ לארמון ואמר לו: "שוטה שכמוך, המלך הזמין אותך אליו ויכלת לבקש להיות עשיר גדול, ואז לא היית צריך כלל להיות מלמד?".
 סיים האלשיך הקדוש ואמר: כאשר לאדם יש בקשות ממלך העולם, הקב"ה - צריך הוא לבחור את הזמן המתאים לכך שבה היא עת טובה והמלך חפץ להטיבו.

בחודש אלול, חודש שה' יתברך אומר לנו: 'אני לדודי - ודודי לי' - בוא תבקש, אני מחכה לך.
 בוא תשפר את מעשיך ותתחרט - ואז כל מה שתבקש אתן לך.
 אם לא תבקש עד סוף המסיבה - תתחרט, ולא תוכל לשנות את גורלך יותר.
 עכשיו, זה הזמן! לחטוף כל יום בחודש היקר הזה, שניתן כמתנה רק לבניו של הבורא יתברך, להתחרט על המעשים הלא טובים, להתחיל לעשות מעשים טובים - כדי לזכות בשנה טובה של בריאות, שנה של זיווג וזרע של קיימא, נחת וברכה.
 הקב"ה מודיע לנו שבחודש הזה הוא מחכה לנו ורוצה אותנו - בואו ננצל כל יום!

תגובות: 050-6425002
 ת"א, ט"א, ט"א, ט"א
 daniel777achiel@gmail.com

העלון מוקדש לרפואה שלימה וזיווג הגון השנה לראובן בן גלי!

יש לכם מאמר? סיפור?
 פרטים בפורום האלון? פנ אלון...

ההקדשה המרכזית!
 העלון מוקדש לרפואה: יהושע בן מזל, אידה בת עליזה, רחל בת בלה, שמחה בן איטל, אסתר בת מזל, משה חי בן רינת, זינט בת מזל, שושנה בת רחל, מזל בת רחל, זהרה בת נדרה.
 לזרע של קיימא: סיגלית בת מזל.
 לעילוי נשמת: איריס חווה בת מלכה, ישראל בן חווה, יעקב בן סוין, גבריאל בן סמינה.

תודה רבה לא.צ. מזכה הרבים!

תרמת ס"ח וזיכית מאות משפחות בכל הארץ!

חשבון בנק דואר 20-783-220.
מאות אנשים מתחזקים בזכותך!
 זכויות צדקות לנפש אלו!

חידה: מדוע קוראים לים הכנרת בשם זה? (מניחה ו)
 (אח.ס.אח) (אח.ס.אח) (אח.ס.אח) (אח.ס.אח) (אח.ס.אח)